

JO, L'ARTISTA

REPTE #19
ROSA THARRATS

Amb el suport de



Organitza



Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, i *explicar* les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...) .

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!



Rosa Tharrats
© Cortesía de l'artista

ROSA THARRATS

ROSA THARRATS OLIVA (Barcelona, 1983) va estudiar a Elisava (2002-2004) i a l'Institut Europeu de Disseny (2007), a Barcelona. Ha exposat al Museu de l'Empordà (Figueres), a Bombon Projects Summer Space (Fonteta), Bombon Projects (Bcn), a la Galeria Heinrich Ehrhardt (Madrid) o al MACBA (Bcn). Ha col·laborat amb els artistes Donna Huanca i Jordi Colomer, el poeta Gabriel Ventura i el realitzador Albert Serra. Ha obtingut el Premi Gaudí al Millor Vestuari l'any 2014 i 2020.

La **Rosa** ha creat vestuaris per a pel·lícules, teatre o dissenys de moda per passarel·les; també ha dissenyat espais per espectacles teatrals. Com a artista ha creat instal·lacions lligades a l'àmbit de l'art tèxtil, sovint activant-les mitjançant la performance, amb la complicitat d'altres persones que hi participen.

T'agrada fer cabanes, emprendre missions secretes i crear personatges fantàstics?
Segueix els passos per resoldre aquest repte!

REPTE #19

- *Tria* teles, roba, joguines, objectes que trobis per casa o pel bosc. Pensa bé quina història té cada element. Estudia per exemple si els materials pesen o són vaporosos, inventa una classificació per colors, formes, materials o textures.

- *Imagina* de quina forma podries enganxar-ho, construint una mena de cabana, o espai tancat. Ho pots fer de moltes maneres: pots vestir una cadira o una pedra? Pots posar serrell a un paraigua, sabates a la taula o bufanda a un penjador? Aquest és el moment d'imaginar i provar-ho.

- *Prova* maneres de fixar la teva instal·lació, pots cosir, grapar, posar cinta adhesiva o fer nusos. Hi haurà materials que no caldrà que fixis, però assegura't que la teva cabana és prou ferma.

Un cop està la forma fixada pensa a on l'has posat, és diferent fer-ho al bosc, al pati o a una terrassa, que al mig del menjador.

- *Observa* des de fora i pensa quina mena de personatge has creat. Posa-li nom i pensa en una missió secreta d'aquest personatge. Potser pot controlar el temps que fa, o potser pot aconseguir que totes les teves amigues i amics tingueu superpoders. O més fàcil: aconseguir que et faci el teu dinar favorit. Com? Pensa bé en el personatge, i en la missió, podem inventar una cançó per la pluja, inventar-nos un idioma secret, o repetir infinitament el nom del teu plat favorit amb totes les entonacions possibles: per exemple, Macarrons.

Ara et toca activar-la, la part performativa, posa't a dins i dona vida a la teva obra amb la teva veu.

- *Coneix la manera que va trobar l'artista per resoldre el repte*

Carrier Wave

Carrier Wave és una instal·lació sonora, feta a partir del seu **arxiu**. Ha triat tots els elements grocs i n'ha construït l'estructura –que tot seguit veureu– amb roba de diferents tipus, materials diversos i tres paraigües.

Rosa Tharrats va decidir activar aquesta instal·lació a un espai singular natural: la Font Groga, ubicada al Parc de Collserola, una font d'aigües sulfuroses que diuen que hi habitaven les nimfes, o dones d'aigua.

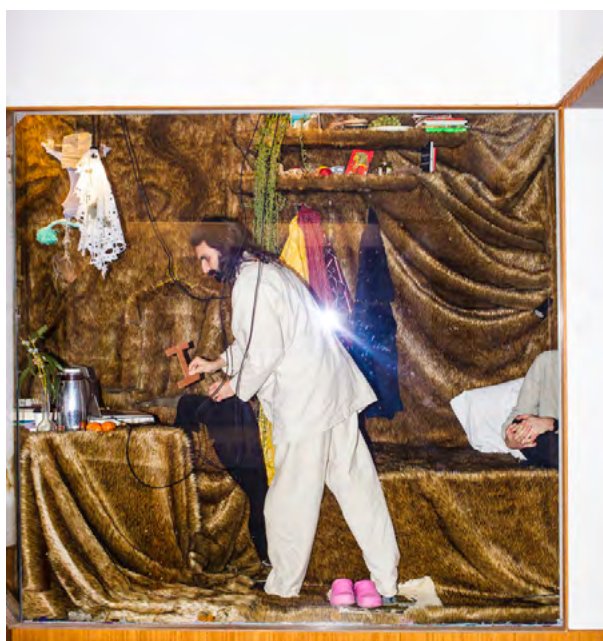
La **Rosa** va convidar a 8 performers per concentrar-se en l'acció del riure, un riure que vol despertar el riu i l'aigua que tant ens fa falta ara mateix. De manera, que aquest personatge que sembla un drac xinès, que l'artista anomena **Carrier Wave**, té la missió de sacsejar amb el seu riure la terra, per fer-la riure fins que plougui.



Instal·lació **Carrier Wave** (Ona Portadora)
al Centre d'Art Maristany
Foto: Eva Carasol

A continuació us ensenyem altres treballs que ens permeten conèixer millor a **Rosa Tharrats**:

Un dels espais més singulars que ha vestit és un aparador d'una llibreria perquè hi passi la nit un poeta. Com podeu veure va vestir amb un teixit pelut tot l'aparador i les estanteries; reproduint una mena d'espai de recolliment pel poeta. Aquesta intervenció la presentació del poemari *Apunts per a un incendi dels ulls* de Gabriel Ventura.



Gabriel Ventura a l'aparador de la llibreria Documenta.

© Cortesía de l'artista

També ha construït el món visual d'un llibre de lletra doble el "W" de Gabriel Ventura. En aquesta col·laboració, a través d'imatges de l'**arxiu** del seu avi, postals i altres recursos, crea uns collages que formen part de la narració del llibre.

I, fins i tot, ha fet d'actriu. Ha participat a Història de la meva mort d'Albert Serra o a la Sèrie de 10 poemes-guió per la pel·lícula ULLS/ULLS/ULLS/ULLS d'Albert García-Alzórriz, presentada al Pavelló Català de la Biennal de Venècia, 2019.



W. Gabriel Ventura
© Cortesía de l'artista

Consulta l'interior de la publicació
[AQUÍ](#).

Podríem dir que **Rosa Tharrats** és una artista polifacètica, i allò que ens permet unir totes aquestes facetes és la seva peculiar relació amb els teixits i els materials amb els qual crea un món poètic d'un **surrealisme fluor** amb una estructura de **ritual**.

La seva proposta artística la podríem emmarcar dins l'etiqueta d'art tèxtil contemporani; però aquesta artista defuig de classificacions. **Rosa Tharrats** no només treballa amb teixits, sinó també amb altres materials: fotografies, marbres, objectes o espais específics. La singularitat de la seva **metodologia** rau en la recerca de **narratives sensorials**, que tenen relació amb la forma de fer dialogar els materials que citàvem més amunt.

Aquests materials, són part de l'**arxiu** que l'artista ha anat confeccionant a partir de la seva feina de directora de vestuari, d'elements heretats de l'arxiu del seu avi – l'artista J.J Tharrats– o bé de les seves passejades per Cadaqués. Aquest arxiu, que continua creixent amb la seva pràctica, pren noves formes amb les seves activacions i constant estudi. D'aquests moviments en sorgeixen noves significacions que desplega travessant diferents pràctiques: la instal·lació, la performance o el videoart.

L'artista parteix de la premissa que els materials, orgànics o inorgànics, tenen una subjectivitat no explorada. De manera que quan ens apropem a les seves escultures, instal·lacions o site specifics, ho hem de fer sota la premissa que allò que estem veient posseeix una entitat pròpia dotada d'ànima o vibració, és a dir, tot allò que ens sembla inanimat, conté una vida i una història. Com a exemple, podem pensar en la vida que pot tenir una peça de roba a través de la vida de les persones que l'han portat. O pensar a través d'un material –una roca, una tela o un bioplàstic– com la seva qualitat, textura, caient o forma ens pot suggerir una qualitat animada: animal, humana o que trobem a la natura.

GLOSSARI

Surrealisme Fluor — El surrealisme va ser un moviment d'avantguarda artística de principis del segle XX. La seva repercussió va ser tan reeixida que avui dia la utilitzem com a adjectiu, quan una cosa se'ns fa increïble, diem: això és surrealista. Aquest moviment s'interessava per la representació del món íntim, relacionat amb els somnis, fantasies, deixant-se emportar totalment per la imaginació i allunyant-se de la representació de la realitat. La seva forma d'expressió es vinculava a la intuïció, com a exemple podem citar l'escriptura automàtica, el cadàver exquisit (collage pictòric cooperatiu) o la trobada d'objectes, tal com plantejava el poeta Isidore Ducasse, Comte de Lautréamont a "Els Cants de Maldoror", que descrivia la bellesa de la coincidència fortuïta d'un paraigua amb una màquina de cosir a sobre d'un llit de dissecció. En aquest cas, parlem de Surrealisme Fluor, aquest adjectiu ens apropa als nostres dies el moviment surrealista. Els tons de color Fluor neixen d'uns pigments especials que reflecteixen la llum i són especialment cridaners i vibrants. A les obres de la Rosa, trobem sovint elements amb aquestes tonalitats, que contrasten amb materials amb colors més naturals. Tanmateix, el fluor és un dels elements més abundants a la natura; el podem trobar a diferents minerals (fluorita, criolita, fluorapatita), a l'aigua del mar, a l'atmosfera, a la vegetació, o en diversos aliments o begudes. Aquest color que a priori ens sembla artificial el trobem a la natura, això ens permet associar-lo amb la forma en què l'artista treballa amb els elements orgànics i inorgànics, desdibuixant qualsevol possible jerarquia. També són unes tonalitats que es presenten en les visions internes, quan una persona medita, activitat que la **Rosa** inclou dins la seva pràctica. Finalment, el fluor és un color que es va posar de moda a l'inici de la dècada dels anys vuitanta del segle XX, just quan la **Rosa** va néixer, això ens permet especular que aquestes tonalitats formen part del seu imaginari més íntim.

Ritual — És una seqüència d'accions que impliquen gestos, paraules, o objectes, realitzats a partir d'una estructura que ja coneixem o ens és familiar, principalment per al seu valor simbòlic. Els trobem a totes les societats humanes conegudes. Es practiquen a les cerimònies religioses o en accions quotidianes com per exemple quan bufem les espelmes als aniversaris.

Metodologia — És un conjunt de pautes i accions orientades a descriure un problema. Habitualment s'associa a la investigació científica. Els científics plantegen una possible explicació a una qüestió i intenten trobar una llei que l'expliqui. Entre la pregunta i el resultat final, prenen una sèrie de decisions, que podríem definir com a mètode d'investigació. L'estudi dels mètodes és la metodologia. Allò que ens permet pensar com desenvolupar un estudi, una investigació o una obra d'art. En la recerca artística, la metodologia són tots aquells processos que cada artista dissenya per respondre les preguntes que articulen els seus projectes.

Narratives sensorials — La paraula narrativa, sol estar vinculada a un gènere literari, la narració. És l'expressió escrita d'alguna història real o fictícia. Actualment, parlem de molts tipus de narratives, audiovisuals, sonores, pictòriques o coreogràfiques. La narrativa sensorial és aquella que ens permet endinsar-nos en una història, estat, o problema que ens presenta l'artista, a partir dels nostres sentits: el tacte, l'oïda, l'olfacte, la vista o el gust.

Arxiu — És un conjunt de documents, de qualsevol data, forma o suport material, creats al voltant d'una activitat concreta, sigui d'una persona, un col·lectiu, una empresa o institució. Podem pensar en l'arxiu d'un escriptor, d'un grup de música, d'una biblioteca o un arxiu de teixits o peces de roba. Aquests documents són agrupats, classificats i conservats, a partir de les regles particulars de cada arxiu. En aquest sentit, les regles varien molt si parlem d'un arxiu d'un escriptor famós, o d'un museu d'art, on la qüestió de la conservació és molt important; o, si pensem en l'arxiu viu d'un artista en constant transformació; com és el cas de la Rosa.

Aquest repte ha estat ideat i redactat per Alba Sanmartí Masdeu, artista escènica i educadora, amb la col·laboració de l'equip del servei educatiu d'art. santcugat.